

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 26 czerwca 2008 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku z wejściem w życie Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób

(druk nr 190)

USTAWA z dnia 24 marca 1920 r. O NABYWANIU NIERUCHOMOŚCI PRZEZ CUDZOZIEMCÓW (Dz. U. z 2004 r. Nr 167, poz. 1758, z późn. zm.)

Art. 8.

1. Nie wymaga uzyskania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 3:
 - 1) nabycie samodzielnego lokalu mieszkalnego w rozumieniu ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali;
 - 1a) nabycie samodzielnego lokalu użytkowego o przeznaczeniu garażowym lub udziału w takim lokalu, jeżeli jest to związane z zaspokojeniem potrzeb mieszkaniowych nabywcy lub właściciela nieruchomości lub samodzielnego lokalu mieszkalnego;
 - 2) nabycie nieruchomości przez cudzoziemca zamieszkującego w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej 5 lat od udzielenia mu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;
 - 3) nabycie przez cudzoziemca, będącego małżonkiem obywatela polskiego i zamieszkującego w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej 2 lata od udzielenia mu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, nieruchomości, które w wyniku nabycia stanowią będą wspólność ustawową małżonków;
 - 4) nabycie przez cudzoziemca nieruchomości, jeżeli w dniu nabycia jest uprawniony do dziedziczenia ustawowego po zbywcy nieruchomości, a zbywca nieruchomości jest jej właścicielem lub wieczystym użytkownikiem co najmniej 5 lat;
 - 5) nabycie przez podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4, na jego cele statutowe, nieruchomości niezabudowanych, których łączna powierzchnia w całym kraju nie przekracza 0,4 ha na obszarze miast;
 - 6) nabycie nieruchomości przez cudzoziemca, będącego bankiem i jednocześnie wierzycielem hipotecznym, w trybie przejęcia nieruchomości na własność w wyniku bezskutecznej licytacji w postępowaniu egzekucyjnym;

- 7) nabycie lub objęcie przez bank będący osobą prawną określoną w art. 1 ust. 2 pkt 4 akcji lub udziałów w spółce, o której mowa w art. 3e, w związku z dochodzeniem przez ten bank roszczeń wynikających z dokonanych czynności bankowych.
- [2. *Nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia przez cudzoziemców, będących obywatelami lub przedsiębiorcami państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego, z wyjątkiem nabycia:*
- 1) *nieruchomości rolnych i leśnych, przez okres 12 lat od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej;*
 - 2) *drugiego domu, przez okres 5 lat od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.*
- 2a. *Nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia przez cudzoziemców, będących obywatelami państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego w okresach określonych w ust. 2, w przypadku:*
- 1) *nabycia nieruchomości rolnych położonych:*
 - a) *w województwach: dolnośląskim, kujawsko-pomorskim, lubuskim, opolskim, pomorskim, warmińsko-mazurskim, wielkopolskim, zachodniopomorskim - po upływie 7 lat od dnia zawarcia umowy dzierżawy z datą pewną, jeżeli przez ten okres osobiście prowadzili na tej nieruchomości działalność rolniczą oraz legalnie zamieszkiwali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,*
 - b) *w województwach: lubelskim, łódzkim, małopolskim, mazowieckim, podkarpackim, podlaskim, śląskim, świętokrzyskim - po upływie 3 lat od dnia zawarcia umowy dzierżawy z datą pewną, jeżeli przez ten okres osobiście prowadzili na tej nieruchomości działalność rolniczą oraz legalnie zamieszkiwali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;*
 - 2) *nabycia drugiego domu:*
 - a) *jeżeli nabywca legalnie, nieprzerwanie zamieszkuje co najmniej 4 lata na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub*
 - b) *w celu wykonywania działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług turystycznych.*
- 2b. *Obywatele państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego, będący w dniu uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej udziałowcami lub akcjonariuszami spółek handlowych z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą do okresów dzierżawy, o których mowa w ust. 2a pkt 1, zaliczyć okres dzierżawy nieruchomości rolnej przez spółkę, jeżeli przez ten okres, będąc udziałowcami lub akcjonariuszami spółki, osobiście prowadzili na tej nieruchomości działalność rolniczą oraz legalnie zamieszkiwali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.]*
- <2. Nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia przez cudzoziemców, będących obywatelami lub przedsiębiorcami państw – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo Konfederacji Szwajcarskiej, z wyjątkiem nabycia:**
- 1) **nieruchomości rolnych i leśnych, przez okres 12 lat od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej;**
 - 2) **drugiego domu, przez okres 5 lat od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.**

2a. Nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia przez cudzoziemców, będących obywatelami państw – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo Konfederacji Szwajcarskiej w okresach określonych w ust. 2, w przypadku:

1) nabycia nieruchomości rolnych położonych:

a) w województwach: dolnośląskim, kujawsko-pomorskim, lubuskim, opolskim, pomorskim, warmińsko-mazurskim, wielkopolskim, zachodniopomorskim – po upływie 7 lat od dnia zawarcia umowy dzierżawy z datą pewną, jeżeli przez ten okres osobiście prowadzili na tej nieruchomości działalność rolniczą oraz legalnie zamieszkiwali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) w województwach: lubelskim, łódzkim, małopolskim, mazowieckim, podkarpackim, podlaskim, śląskim, świętokrzyskim – po upływie 3 lat od dnia zawarcia umowy dzierżawy z datą pewną, jeżeli przez ten okres osobiście prowadzili na tej nieruchomości działalność rolniczą oraz legalnie zamieszkiwali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) nabycia drugiego domu:

a) jeżeli nabywca legalnie, nieprzerwanie zamieszkuje co najmniej 4 lata na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

b) w celu wykonywania działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług turystycznych, przy czym zwolnienie to nie obejmuje obywateli Konfederacji Szwajcarskiej.

2b. Obywatele państw – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo Konfederacji Szwajcarskiej, będący w dniu uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej udziałowcami lub akcjonariuszami spółek handlowych z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą do okresów dzierżawy, o których mowa w ust. 2a pkt 1, zaliczyć okres dzierżawy nieruchomości rolnej przez spółkę, jeżeli przez ten okres, będąc udziałowcami lub akcjonariuszami spółki, osobiście prowadzili na tej nieruchomości działalność rolniczą oraz legalnie zamieszkiwali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.>

3. Zwolnień, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do nieruchomości położonych w strefie nadgranicznej oraz gruntów rolnych o powierzchni przekraczającej 1 ha.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi rejestr nieruchomości, udziałów i akcji, nabytych lub objętych przez cudzoziemców bez zezwolenia w przypadkach określonych w ust. 1, 2 i 2a, oraz rejestr nieruchomości, udziałów i akcji nabytych lub objętych przez cudzoziemców na podstawie wymaganych zezwoleń, o których mowa w art. 1 ust. 1 oraz w art. 3e ust. 1 i 2.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania i szczegółowe zasady prowadzenia rejestrów, o których mowa w ust. 4.

USTAWA z dnia 20 grudnia 1990 r. O UBEZPIECZENIU SPOŁECZNYM ROLNIKÓW
(Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, Nr 67, poz. 411 i Nr 70, poz. 416)

Art. 1.

1. Ubezpieczenie społeczne rolników, zwane dalej "ubezpieczeniem", obejmuje, na zasadach określonych w ustawie, rolników i pracujących z nimi domowników, którzy:
 - 1) posiadają obywatelstwo polskie lub
 - 2) przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zgody na pobyt tolerowany lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, lub

[3) są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej.]

<3) są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.>
- 1a. Ubezpieczenie obejmuje obywateli, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące stosowania systemów zabezpieczenia społecznego nie stanowią inaczej.
2. W ubezpieczeniu wyodrębnia się:
 - 1) ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie;
 - 2) ubezpieczenie emerytalno-rentowe.

USTAWA z dnia 5 lipca 1996 r. O DORADZTWIE PODATKOWYM (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443)

Art. 21.

1. Do egzaminu na doradcę podatkowego jest dopuszczona osoba spełniająca warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 3 i 5.
2. W razie niespełnienia warunków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 2, 3 i 5, decyzję o odmowie dopuszczenia do egzaminu podejmuje Komisja Egzaminacyjna.
3. Krajowa Rada Doradców Podatkowych wyraża zgodę na dopuszczenie do egzaminu na doradcę podatkowego osoby niebędącej obywatelem polskim, jeżeli wykazuje ona biegłą znajomość języka polskiego, oraz wpisuje tę osobę - po zdaniu egzaminu - na listę doradców podatkowych, jeżeli spełnia ona pozostałe warunki określone w art. 6 ust. 1.
4. Praktyka zawodowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6, obejmuje zapoznanie się z funkcjonowaniem organów podatkowych oraz wykonywaniem doradztwa podatkowego.

Praktykę po zdaniu egzaminu odbywa się w urzędach i w izbach skarbowych, w urzędach kontroli skarbowej, u doradców podatkowych lub w spółkach doradztwa podatkowego.

[4a. Krajowa Rada Doradców Podatkowych może zwolnić obywatela polskiego, obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym z wymogu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 6, jeżeli wykonywali oni czynności doradztwa podatkowego co najmniej przez 2 lata w jednym z tych państw.]

<4a. Krajowa Rada Doradców Podatkowych może zwolnić obywatela polskiego, obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym z wymogu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 6, jeżeli wykonywali oni czynności doradztwa podatkowego co najmniej przez 2 lata w jednym z tych państw.>

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki odbywania praktyki, o której mowa w ust. 4, oraz rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z praktyką, mając na uwadze zapewnienie odpowiednich warunków w celu przygotowania kandydatów na doradców podatkowych do wykonywania zawodu.

USTAWA z dnia 10 kwietnia 1997 r. – PRAWO ENERGETYCZNE (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.)

Art. 33.

1. Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który:

[1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;]

<1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;>

2) dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania;

3) ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności;

4) zapewni zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych, o których mowa w art. 54;

5) uzyskał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

1a. Prezes URE udziela koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą wnioskodawcy, który posiada własne pojemności magazynowe lub zawarł umowę przedwstępną o świadczenie

- usługi magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 24 ust. 1, w wielkości ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 15b ust. 2 pkt 11.
2. Uzyskanie koncesji, o której mowa w ust. 1, nie zwalnia z obowiązku uzyskania innych koncesji lub zezwoleń wymaganych na podstawie odrębnych przepisów.
 3. Nie może być wydana koncesja wnioskodawcy:
 - 1) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji;
 - 2) któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą z przyczyn wymienionych w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej "ustawą o swobodzie działalności gospodarczej", lub którego w ciągu ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z przyczyn, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
 - 3) skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej określonej ustawą.
 4. (uchylony).
 5. Prezes URE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki, informuje Komisję Europejską o przyczynach odmowy udzielenia wnioskodawcy koncesji.

Art. 54.

1. Osoby zajmujące się eksploatacją sieci oraz urządzeń i instalacji określonych w przepisach, o których mowa w ust. 6, obowiązane są posiadać kwalifikacje potwierdzone świadectwem wydanym przez komisje kwalifikacyjne.
 - 1a. Sprawdzenie spełnienia wymagań kwalifikacyjnych powtarza się co pięć lat.
 - 1b. W razie stwierdzenia, że eksploatacja urządzeń, instalacji i sieci jest prowadzona niezgodnie z przepisami dotyczącymi ich eksploatacji, na wniosek pracodawcy, inspektora pracy, Prezesa URE lub innego organu właściwego w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią, o którym mowa w art. 21a, sprawdzenie spełnienia wymagań kwalifikacyjnych należy powtórzyć przed upływem pięciu lat.
2. Zabrania się zatrudniania przy samodzielnej eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji określonych w przepisach, o których mowa w ust. 6, osób bez kwalifikacji, o których mowa w ust. 1.

[2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do osób będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które nabyły w tych państwach wymagane kwalifikacje w zakresie eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci i uzyskały ich potwierdzenie zgodnie z przepisami o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.]

<2a. Przepisów ust. 1-2 nie stosuje się do osób będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które nabyły w tych państwach wymagane kwalifikacje w zakresie eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci i uzyskały ich potwierdzenie zgodnie z przepisami o zasadach uznawania nabytych w

państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.>

3. Komisje kwalifikacyjne są powoływane na okres 5 lat przez:
 - 1) Prezesa URE;
 - 2) właściwych ministrów i Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a - w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji gazowych, elektrycznych i ciepłych w jednostkach organizacyjnych podległych tym ministrom lub Szefom Agencji lub przez nich nadzorowanych;
 - 3) ministra właściwego do spraw transportu - w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych stosowanych w jednostkach organizacyjnych transportu kolejowego.
 - 3a. Organ uprawniony do powoływania komisji kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 3, może odwołać członka komisji w przypadku:
 - 1) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
 - 2) rezygnacji z członkostwa w komisji;
 - 3) niewywiązywania się z obowiązków członka komisji;
 - 4) utraty kwalifikacji umożliwiających powołanie w skład komisji.
 - 3b. Organ uprawniony do powoływania komisji kwalifikacyjnych może odwołać komisję kwalifikacyjną na wniosek jednostki organizacyjnej, przy której ją powołano, w przypadku:
 - 1) rezygnacji jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję kwalifikacyjną, z dalszego prowadzenia tej komisji;
 - 2) odwołania części członków komisji kwalifikacyjnej, uniemożliwiającego dalsze wykonywanie zadań przez tę komisję.
 4. Za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, pobierane są opłaty od osób kierujących wnioskami o stwierdzenie kwalifikacji.
 5. Opłaty, o których mowa w ust. 4, stanowią przychód jednostek organizacyjnych, przy których powołano komisje kwalifikacyjne.
 6. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby, o których mowa w ust. 1.
 7. Minister właściwy do spraw gospodarki, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określi w szczególności:
 - 1) rodzaje prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń i sieci, przy których eksploatacji jest wymagane posiadanie kwalifikacji;
 - 2) zakres wymaganej wiedzy niezbędnej do uzyskania potwierdzenia posiadanych kwalifikacji, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji i urządzeń, o których mowa w pkt 1;
 - 3) tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego;
 - 4) jednostki organizacyjne, przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne, i tryb ich powoływania;
 - 5) wysokość opłat pobieranych za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w pkt 2;
 - 6) wzór świadectwa kwalifikacyjnego.
-

USTAWA z dnia 22 sierpnia 1997 r. O OCHRONIE OSÓB I MIENIA (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708)

Art. 26.

1. Licencja pracownika ochrony fizycznej pierwszego stopnia wymagana jest do wykonywania czynności, o których mowa w art. 3 pkt 1, przez:
 - 1) członków specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych;
 - 2) członków zespołów konwojujących wartości pieniężne oraz inne przedmioty wartościowe lub niebezpieczne;
 - 3) pracowników ochrony wykonujących bezpośrednio czynności związane z ochroną osób;
 - 4) osoby nadzorujące i kontrolujące pracę pracowników ochrony fizycznej nieposiadających licencji;
 - 5) pracowników ochrony mających prawo do czynności określonych w art. 36 ust. 1 pkt 4 i 5;
 - 6) pracowników ochrony wykonujących zadania na obszarach, w obiektach i urządzeniach podlegających obowiązkowej ochronie.
2. O wydanie licencji pracownika ochrony fizycznej pierwszego stopnia może ubiegać się osoba, która:
 - [1] *posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;*
 - <1> posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;>**
 - 2) ukończyła 21 lat;
 - 3) ukończyła szkołę podstawową;
 - 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych, stwierdzoną własnym oświadczeniem;
 - 5) nie była skazana prawomocnym orzeczeniem za przestępstwo umyślne;
 - 6) ma uregulowany stosunek do służby wojskowej.
3. Licencję pracownika ochrony fizycznej pierwszego stopnia wydaje się osobie, która spełnia warunki, o których mowa w ust. 2, oraz:
 - 1) posiada nienaganną opinię wydaną przez komendanta komisariatu Policji właściwego ze względu na jej miejsce zamieszkania;
 - 2) posiada zdolność fizyczną i psychiczną do wykonywania zadań, stwierdzoną orzeczeniem lekarskim;
 - 3) legitymuje się dyplomem lub świadectwem szkoły lub innej placówki oświatowej, które potwierdzają uzyskanie specjalistycznego wykształcenia, albo pełniła nienaganną służbę w stopniu podoficera lub chorążego w Biurze Ochrony Rządu

przez okres co najmniej 15 lat, albo ukończyła kurs pracowników ochrony pierwszego stopnia i zdała egzamin przed właściwą komisją.

USTAWA z dnia 29 sierpnia 1997 r. O USŁUGACH TURYSTYCZNYCH (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.)

Art. 24.

[1. Szkolenie, o którym mowa w art. 22 pkt 5, mogą prowadzić jednostki organizacyjne lub osoby upoważnione na podstawie decyzji administracyjnej marszałka województwa właściwego ze względu na ich siedzibę lub miejsce zamieszkania, a w wypadku jednostek organizacyjnych lub osób mających siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej - wybranego przez nich marszałka województwa, zwane dalej "organizatorami szkolenia", które:

- 1) do prowadzenia zajęć teoretycznych dysponują kadrą wykładowców posiadających wykształcenie wyższe;
- 2) do prowadzenia zajęć praktycznych dysponują kadrą instruktorów posiadających udokumentowaną praktykę w zakresie wykonywania zadań odpowiednio przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek w wymiarze co najmniej 50 dni w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie upoważnienia;
- 3) zapewnią warunki umożliwiające realizację zajęć, w tym także praktycznych, oraz odpowiednią obsługę biurową wraz z przechowywaniem i udostępnianiem dokumentacji szkolenia.]

<1. Szkolenie, o którym mowa w art. 22 pkt 5, mogą prowadzić jednostki organizacyjne lub osoby upoważnione na podstawie decyzji administracyjnej marszałka województwa właściwego ze względu na ich siedzibę lub miejsce zamieszkania, a w wypadku jednostek organizacyjnych lub osób mających siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – wybranego przez nich marszałka województwa, zwane dalej „organizatorami szkolenia”, które:

- 1) do prowadzenia zajęć teoretycznych dysponują kadrą wykładowców posiadających wykształcenie wyższe;
- 2) do prowadzenia zajęć praktycznych dysponują kadrą instruktorów posiadających udokumentowaną praktykę w zakresie wykonywania zadań odpowiednio przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek w wymiarze co najmniej 50 dni w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie upoważnienia;
- 3) zapewnią warunki umożliwiające realizację zajęć, w tym także praktycznych, oraz odpowiednią obsługę biurową wraz z przechowywaniem i udostępnianiem dokumentacji szkolenia.>

2. Potwierdzeniem posiadania praktyki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest zaświadczenie wydane przez organizatora turystyki lub jednostkę organizacyjną powierzającą zadania odpowiednio przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek.
3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na przeprowadzenie jednego szkolenia lub na stałe.
4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:
 - 1) numer upoważnienia;
 - 2) oznaczenie organu udzielającego upoważnienia;
 - 3) datę wydania upoważnienia;
 - 4) oznaczenie organizatora szkolenia;
 - 5) wskazanie siedziby i adresu zakładu głównego organizatora szkolenia oraz oddziałów;
 - 6) imię i nazwisko osoby (osób) kierujących szkoleniem;
 - 7) określenie przedmiotu i zakresu szkolenia;
 - 8) okres, na który udziela się upoważnienia stosownie do ust. 3;
 - 9) pouczenie o obowiązkach organizatora szkolenia w związku z prowadzeniem działalności objętej upoważnieniem oraz o skutkach związanych z niewywiązaniem się z tych obowiązków.
5. Organizator szkolenia jest obowiązany zgłaszać organowi, który udzielił upoważnienia, zmiany danych, o których mowa w ust. 4 pkt 5 i 6.
6. W wypadku zgłoszenia zmian danych, o których mowa w ust. 4 pkt 5 i 6, organ, który udzielił upoważnienia, wydaje decyzję administracyjną o zmianie upoważnienia.
7. Upoważnienie może zostać cofnięte, jeżeli organizator szkolenia przestał spełniać warunki określone w ust. 1 lub gdy szkolenie jest prowadzone niezgodnie z wydanym upoważnieniem.

Art. 28.

1. Uprawnienia przewodnika turystycznego i pilota wycieczek osobom będącym obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej nadaje, odmawia nadania, zawiesza i przywraca oraz cofa marszałek województwa właściwy dla miejsca ich zamieszkania, a w wypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - marszałek województwa wybrany przez te osoby ubiegające się o te uprawnienia, w formie decyzji administracyjnej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Uprawnienia przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek osobom niebędącym obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej, nieposiadającym miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, spełniającym warunki określone w art. 22, nadaje, odmawia ich nadania, zawiesza, przywraca oraz cofa marszałek województwa wybrany przez osobę ubiegającą się o te uprawnienia.
- [3. Uprawnienia przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej nieposiadającym miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy nabyli kwalifikacje do wykonywania zawodu przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek w tych państwach, nadaje, zawiesza, przywraca oraz cofa marszałek województwa wybrany przez osobę ubiegającą się o te uprawnienia. Podstawę do nadania uprawnień stanowi decyzja ministra właściwego do spraw turystyki o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu przewodnika*

turystycznego lub pilota wycieczek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wydana na podstawie odrębnych przepisów.]

- <3. Uprawnienia przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nieposiadającym miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy nabyli kwalifikacje do wykonywania zawodu przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek w tych państwach, nadaje, zawiesza, przywraca oraz cofa marszałek województwa wybrany przez osobę ubiegającą się o te uprawnienia. Podstawę do nadania uprawnień stanowi decyzja ministra właściwego do spraw turystyki o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wydana na podstawie odrębnych przepisów.>**
4. Ewidencję nadanych uprawnień przewodnika turystycznego i pilota wycieczek prowadzą marszałkowie województw, o których mowa w ust. 1-3.
5. Nadanie uprawnień przewodnika turystycznego i pilota wycieczek dokumentuje się poprzez wydanie odpowiedniej legitymacji i identyfikatora.

USTAWA z dnia 22 czerwca 2001 r. O WYKONYWANIU DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ W ZAKRESIE WYTWARZANIA I OBROTU MATERIAŁAMI WYBUCHOWYMI, BRONIĄ, AMUNICJĄ ORAZ WYROBAMI I TECHNOLOGIĄ O PRZEZNACZENIU WOJSKOWYM LUB POLICYJNYM (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.)

Art. 8.

1. Koncesji udziela się:

1) osobie fizycznej, która:

[a) posiada obywatelstwo:

- *polskie,*
- *innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,*
- *innego państwa, jeżeli otrzymała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej.]*

<a) posiada obywatelstwo:

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- **polskie,**
 - **innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,**
 - **innego państwa, jeżeli otrzymała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej,>**
- b) ukończyła 25 lat, albo 21 lat - w przypadku rusznikarzy,
 - c) posiada co najmniej wykształcenie średnie,
 - d) udokumentowała przygotowanie zawodowe do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
 - e) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
 - f) nie wykazuje zaburzeń psychicznych, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) oraz istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego,
 - g) nie była skazana prawomocnym orzeczeniem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo lub wykroczenie skarbowe oraz nie toczy się przeciwko niej postępowanie w sprawie o takie przestępstwo lub wykroczenie,
- 2) przedsiębiorcy innemu niż osoba fizyczna, jeżeli co najmniej dwie osoby będące członkami organu zarządzającego przedsiębiorstwa albo członek organu zarządzającego przedsiębiorstwa i ustanowiony przez ten organ do kierowania działalnością określoną w koncesji prokurent lub pełnomocnik spełniają warunki określone w pkt 1, z tym że warunek, o którym mowa w pkt 1 lit. g), dotyczy także wspólników spółki, członków organu zarządzającego, prokurentów oraz udziałowców lub akcjonariuszy posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji.
2. Koncesji udziela się przedsiębiorcy, który:
- 1) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych, prowadzonego przez Krajowy Rejestr Sądowy,
 - 2) udokumentował możliwość spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją poprzez dołączenie opinii, o których mowa w art. 9.
3. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c), nie dotyczy rusznikarzy.
4. Potwierdzeniem przygotowania zawodowego do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, jest odbycie szkolenia na koszt osoby szkolącej się.

Art. 12.

1. Wniosek o udzielenie koncesji powinien zawierać:

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres oraz adres wykonywania działalności gospodarczej,
 - 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej,
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - 4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja,
 - 5) wnioskowany czas, na jaki ma być udzielona koncesja,
 - 6) wskazanie planowanej daty rozpoczęcia działalności,
 - 7) dane osobowe przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, a w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, dane członków organu zarządzającego przedsiębiorcy, prokurentów i pełnomocników, zawierające:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) obywatelstwo,
 - [d) numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa, serię i numer paszportu lub w stosunku do obywateli innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, serię i numer innego dokumentu potwierdzającego obywatelstwo i tożsamość,]*
 - <d) numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa, serię i numer paszportu lub w stosunku do obywateli innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, serię i numer innego dokumentu potwierdzającego obywatelstwo i tożsamość,>**
 - e) adresy zameldowania na pobyt stały i czasowy.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć w szczególności następujące dokumenty:
- 1) potwierdzające posiadane wykształcenie i przygotowanie zawodowe osób, o których mowa w art. 8 ust. 1,
 - 2) określające formę prawną wnioskodawcy, w szczególności statut lub umowę spółki albo inny przewidziany przepisami prawa dokument dotyczący ustanowienia działalności gospodarczej i organizacji przedsiębiorcy,
 - 3) odpis z rejestru przedsiębiorców albo z ewidencji działalności gospodarczej,
 - 4) oświadczenie wskazujące osoby, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, a także oświadczenia tych osób o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych,
 - 5) listę udziałowców lub akcjonariuszy oraz wielkość znacznych pakietów akcji, o których mowa w przepisach rozdziału 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539), posiadanych przez udziałowców lub akcjonariuszy,
 - 6) zaświadczenia o niekaralności osób wymienionych w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo lub umyślne wykroczenie skarbowe

- i oświadczenia tych osób, że nie są prowadzone przeciwko nim postępowania, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. g),
- 7) odpis z rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego,
 - 8) orzeczenie lekarskie i psychologiczne, stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą, określoną w koncesji,
 - 9) opinie, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2,
 - 10) zaświadczenie komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej spełniają wymagania określone odpowiednio w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i ochronie środowiska.
3. Przedsiębiorca może dołączyć do wniosku o udzielenie koncesji także inne dokumenty mogące mieć istotne znaczenie dla rozpatrzenia wniosku.
 4. Organ koncesyjny może zażądać od przedsiębiorcy innych dokumentów niż określone w ust. 2 lub dodatkowych informacji uzupełniających, jeżeli w toku postępowania okaże się, że ze względu na obronność, bezpieczeństwo państwa lub inny ważny interes publiczny są one niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
 5. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 2, mają prawo żądać od przedsiębiorcy ubiegającego się o udzielenie koncesji, udzielenia informacji niezbędnych do sprawdzenia danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji oraz dokonać sprawdzenia faktów w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania planowanej działalności gospodarczej.

USTAWA z dnia 6 lipca 2001 r. O USŁUGACH DETEKTYWISTYCZNYCH (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110, z późn. zm.)

Art. 29.

1. O wydanie licencji może ubiegać się osoba, jeżeli:

[1) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,]

<1) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,>

- 2) ukończyła 21 lat,
- 3) posiada wykształcenie co najmniej średnie,
- 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych,

- 5) nie toczy się przeciwko niej postępowanie o umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
 - 6) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
 - [7) nie została zwolniona dyscyplinarnie z Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu, wojska, prokuratury, sądu lub z innego urzędu administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ciągu ostatnich 5 lat,*
 - 8) *posiada pozytywną opinię wynikającą z wywiadu środowiskowego, przeprowadzonego przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji właściwego ze względu na jej miejsce zamieszkania albo - w przypadku obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej - przez organ odpowiedniego szczebla i kompetencji w państwie członkowskim Unii Europejskiej, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania,]*
 - <7) nie została zwolniona dyscyplinarnie z Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu, wojska, prokuratury, sądu lub z innego urzędu administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ciągu ostatnich 5 lat,**
 - 8) **posiada pozytywną opinię wynikającą z wywiadu środowiskowego, przeprowadzonego przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji właściwego ze względu na jej miejsce zamieszkania albo – w przypadku obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – przez organ odpowiedniego szczebla i kompetencji tych państw, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania,>**
 - 9) posiada zdolność fizyczną i psychiczną do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, stwierdzoną orzeczeniem lekarskim.
2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4-7, potwierdzają odpowiednio: pisemne oświadczenie osoby ubiegającej się o wydanie licencji, zaświadczenie o niekaralności oraz świadectwo pracy. Dokumenty te osoba ubiegająca się o wydanie licencji jest obowiązana złożyć wraz z wnioskiem o wydanie licencji.
 3. Licencję wydaje się osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1 oraz złożyła egzamin przed właściwą komisją albo uzyskała w trybie odrębnych przepisów decyzję w sprawie uznania kwalifikacji w zawodzie detektywa.
 4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb składania wniosku o wydanie licencji oraz dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawności postępowania.

USTAWA z dnia 5 lipca 2002 r. O ŚWIADCZENIU PRZEZ PRAWNIKÓW ZAGRANICZNYCH POMOCY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.)

[Art. 2a.

Przepisy ustawy dotyczące prawników z Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio także do osób, które:

- 1) są obywatelami państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nienależących do Unii Europejskiej, uprawnionymi do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w tych państwach, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy albo przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy;*
- 2) są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, uprawnionymi do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nienależących do Unii Europejskiej, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy.]*

<Art. 2a.

Przepisy ustawy dotyczące prawników z Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio także do osób, które:

- 1) są obywatelami państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionymi do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w tych państwach, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy albo przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy;**
- 2) są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, uprawnionymi do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy.>**

ZAŁĄCZNIK NR 2

[WYKAZ TYTUŁÓW ZAWODOWYCH UZYSKANYCH W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH EUROPEJSKIEGO POROZUMIENIA O WOLNYM HANDLU (EFTA) - STRONACH UMOWY O EUROPEJSKIM OBSZARZE GOSPODARCZYM NIENALEŻĄCYCH DO UNII EUROPEJSKIEJ, ODPOWIADAJĄCYCH ZAWODOWI ADWOKATA LUB RADCY PRAWNEGO]

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<WYKAZ TYTUŁÓW ZAWODOWYCH UZYSKANYCH W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH EUROPEJSKIEGO POROZUMIENIA O WOLNYM HANDLU (EFTA) – STRONACH UMOWY O EUROPEJSKIM OBSZARZE GOSPODARCZYM LUB W KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ, ODPOWIADAJĄCYCH ZAWODOWI ADWOKATA LUB RADCY PRAWNEGO>

- w Republice Islandii - Lögmaur,
- w Księstwie Liechtensteinu - Rechtsanwalt,
- w Królestwie Norwegii – Advokat[.]<,>
- <- w Konfederacji Szwajcarskiej – Avocat/Advokat, Rechtsanwalt, Anwalt, Fürsprecher, Fürsprech Avvocato.>**

USTAWA z dnia 11 kwietnia 2003 r. O KSZTAŁTOWANIU USTROJU ROLNEGO (Dz. U. Nr 64, poz. 592)

Art. 7.

1. Dowodem potwierdzającym osobiste prowadzenie gospodarstwa rolnego jest oświadczenie prowadzącego to gospodarstwo, poświadczone przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).
2. Dowodem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji rolniczych jest:
 - 1) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 pkt 1 - świadectwo lub dyplom ukończenia szkoły z uzyskanym tytułem zawodowym albo dyplom uzyskania tytułu zawodowego lub dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe;
 - 2) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 pkt 2 - oświadczenie poświadczone przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) lub świadectwo pracy.
- [3. Jako dowód, o którym mowa w ust. 2, dopuszcza się również odpowiednie dokumenty wydane przez właściwe organy lub instytucje państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego.]*
- <3. Jako dowód, o którym mowa w ust. 2, dopuszcza się również odpowiednie dokumenty wydane przez właściwe organy lub instytucje państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej.>**
4. Dowodem potwierdzającym zamieszkanie jest dokument określający zameldowanie na pobyt stały w rozumieniu przepisów o ewidencji ludności i dowodach osobistych.
5. Dowodem potwierdzającym spełnienie warunku określonego:
 - 1) w art. 5 ust. 1 pkt 1 w zakresie dotyczącym powierzchni użytków rolnych jest oświadczenie nabywcy albo uprawnionego do pierwokupu;
 - 2) w art. 5 ust. 1 pkt 2 jest oświadczenie nabywcy albo uprawnionego do pierwokupu, poświadczone przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

6. Przy zawieraniu umowy, w wyniku której następuje przeniesienie własności nieruchomości rolnej, nabywca jest obowiązany do przedłożenia dowodów, o których mowa w ust. 1-5, albo złożenia oświadczenia, że nie spełnia warunków określonych w art. 5 i 6. W oświadczeniu tym należy podać łączną powierzchnię i miejsce położenia nieruchomości rolnych, których nabywca jest właścicielem lub dzierżawcą.
7. Dowody, o których mowa w ust. 1-5, oraz oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, stanowią załączniki do umowy, w wyniku której następuje przeniesienie własności nieruchomości rolnej.

USTAWA z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416)

Art. 53b.

1. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13, 14, 16-18 oraz w art. 53a, jest obowiązany posiadać:
 - 1) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz
 - 2) stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu w przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4;
 - 3) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i powrotu w przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18 oraz w art. 53a pkt 1 lit. a.
 2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest spełniony także wtedy, gdy koszty utrzymania cudzoziemca pokrywa członek rodziny obowiązany do jego utrzymania, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
 3. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16, jest obowiązany ponadto wykazać, że ma zapewnione wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów studiów.
 4. Przepisu ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7, będącego członkiem rodziny cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony został złożony przed upływem 3 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy.
- <4a. Przepisu ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 1, oddelegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu świadczenia usług – pracownika przedsiębiorcy z Konfederacji Szwajcarskiej, który świadczy usługi, działającego na podstawie prawa Konfederacji Szwajcarskiej, posiadającego na tym terytorium siedzibę, siedzibę zarządu głównego lub główne miejsce wykonywania**

usług pod warunkiem, że cudzoziemiec ten był zatrudniony na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej.>

5. Dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, po odliczeniu kosztów zamieszkania, przypadający na każdego członka rodziny pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca lub na cudzoziemca, gdy jest osobą samotną, musi być wyższy niż wysokość dochodu, od której przyznaje się świadczenia pieniężne z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.).
6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, minimalne kwoty, jakie powinni posiadać cudzoziemcy, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18, na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powrotu. Wysokości kwot określone w rozporządzeniu powinny umożliwiać pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, bez konieczności korzystania z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Art. 60.

1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się na wniosek cudzoziemca.
2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się na wniosek cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, z tym że do udzielenia zezwolenia dziecku, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 i 4, jest potrzebna zgoda osoby, która sprawuje nad nim władzę rodzicielską.
3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w ust. 1, może obejmować dzieci cudzoziemca lub inne osoby pozostające pod jego opieką.
4. Wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zawiera:
 - 1) dane cudzoziemca oraz dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia;
 - 2) miejsce zamierzonego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) imię, nazwisko, datę urodzenia, płeć, obywatelstwo i miejsce zamieszkania członków rodziny cudzoziemca zamieszkałych w Rzeczypospolitej Polskiej, z określeniem stopnia pokrewieństwa;
 - 4) informacje o:
 - a) podróżach i pobytach zagranicznych w okresie ostatnich 5 lat,
 - b) poprzednich pobytach w Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) wskazanie środków utrzymania.
- 4a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony składa się na formularzu.
5. Cudzoziemiec jest obowiązany uzasadnić wniosek, przedstawić ważny dokument podróży oraz dołączyć do wniosku:
 - 1) fotografie osób objętych wnioskiem;
 - 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

5a. Do wniosku należy dołączyć także:

- 1) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, oraz dokumenty potwierdzające wysokość kosztów zamieszkania w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a pkt 1, 2 i 4;
- 2) umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego zawartą z placówką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pisemne zobowiązanie się tej placówki naukowej do poniesienia kosztów pobytu i wydalenia cudzoziemca, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą jego wydalenia są okoliczności określone w art. 88 ust. 1 pkt 1, w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17;
- 3) umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego zawartą z placówką naukową mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz pisemne zobowiązanie się tej placówki naukowej do poniesienia kosztów pobytu i wydalenia cudzoziemca, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą jego wydalenia są okoliczności określone w art. 88 ust. 1 pkt 1, w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 18.

5b. Za tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, nie uznaje się umowy użyczenia lokalu, chyba że użyczającym jest jego zstępny, wstępny lub małżonek, rodzice małżonka, lub rodzeństwo cudzoziemca.

<5c. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 53b ust. 4a, dołącza do wniosku dokumenty potwierdzające spełnianie warunków wymienionych w tym przepisie oraz okoliczności uzasadniające ubieganie się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

5d. Do cudzoziemca, o którym mowa w art. 53b ust. 4a, nie stosuje się przepisów ust. 5 pkt 2, ust. 5a pkt 1 i ust. 5b.>

6. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający jego tożsamość.

USTAWA z dnia 17 października 2003 r. O WYKONYWANIU PRAC PODWODNYCH
(Dz. U. Nr 199, poz. 1936, z późn. zm.)

Art. 23.

[1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 19, uznaje się te kwalifikacje na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655 oraz z 2003 r. Nr 190, poz. 1864).]

- <1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 19, uznaje się te kwalifikacje na zasadach określonych w przepisach o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.>**
2. (uchylony).
3. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie ust. 6 i 7, na wniosek osoby zainteresowanej posiadającej dokumenty kwalifikacyjne uprawniające do wykonywania prac podwodnych, wydane przez jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej (kwalifikacje wojskowe) albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wydaje odpowiedni dyplom, książeczkę nurka lub świadectwo potwierdzające uprawnienia do wykonywania zawodu, pod warunkiem udokumentowania okresu co najmniej 250-godzinnej praktyki w zakresie wykonywania prac podwodnych, uzyskanej w okresie 5 lat od dnia wydania dokumentu.
4. (uchylony).
5. Za uznanie kwalifikacji lub potwierdzenie kwalifikacji do wykonywania zawodów, o których mowa w ust. 1-3, pobiera się opłaty w wysokości określonej w załączniku; opłaty stanowią dochód budżetu państwa.
6. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje wojskowe osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych odpowiadające kwalifikacjom do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 19, kierując się zakresem programu szkoleń.
7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, odpowiadające kwalifikacjom do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 19, kierując się zakresem programu szkoleń.

ZAŁĄCZNIK

OPŁATY ZA WYDAWANIE DOKUMENTÓW I PRZEPROWADZANIE EGZAMINÓW

- | | |
|---|----------|
| 1. Opłaty za wydanie dokumentów | |
| 1.1. Za certyfikat bezpieczeństwa konstrukcji i wyposażenia obiektu zanurzalnego | 200 j.t. |
| 1.2. Za przedłużenie ważności certyfikatu bezpieczeństwa konstrukcji i wyposażenia obiektu zanurzalnego | 50 j.t. |
| 1.3. Za wydanie duplikatu certyfikatu bezpieczeństwa konstrukcji i wyposażenia obiektu zanurzalnego | 25 j.t. |

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

1.4.	Za wydanie zezwolenia na wykonywanie prac podwodnych na obszarach morskich lub śródlądowych drogach wodnych	200 j.t.
1.5.	Za kontrolę, ocenę i uznanie szkolenia prowadzonego przez ośrodek szkoleniowy	1.350 j.t.
1.6.	Za rozszerzenie działalności szkoleniowej ośrodka szkoleniowego	650 j.t.
2.	Opłaty za wydanie dyplomów, świadectwa, książeczki nurka	
2.1.	Dyplom nurka III i II klasy	30 j.t.
2.2.	Dyplom nurka I klasy oraz nurka saturowanego	50 j.t.
2.3.	Dyplom kierownika prac podwodnych II i I klasy	50 j.t.
2.4.	Świadectwo operatora systemów nurkowych	30 j.t.
[2.5.	<i>Uznanie kwalifikacji uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej</i>	<i>200 j.t.]</i>
<2.5.	Uznanie kwalifikacji uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym	200 j.t.>
2.6.	(uchylona)	
2.7.	Za wydanie książeczki nurka	20 j.t.
2.8.	Za wydanie dziennika prac podwodnych	10 j.t.
3.	Za wydanie duplikatów dokumentów wymienionych w poz. 2.1-2.8 opłatę podwyższa się o 50 % opłaty podstawowej za ten dokument.	
4.	Za przeprowadzenie egzaminu przed Komisją Kwalifikacyjną dla Nurków	
4.1.	Na stopień nurka III i nurka II klasy	180 j.t.
4.2.	Na stopień nurka I klasy i nurka saturowanego	300 j.t.
4.3.	Na stopień kierownika prac podwodnych II i I klasy	250 j.t.
4.4.	Na stopień operatora systemów nurkowych	150 j.t.
5.	Za egzamin poprawkowy pobiera się opłatę w wysokości 50 % opłat określonych w poz. 4.1 - 4.4.	
6.	Wynagrodzenia członków Komisji Kwalifikacyjnej dla Nurków za przeprowadzenie egzaminu (od osoby egzaminowanej)	
6.1.	Przewodniczący komisji	35 j.t.
6.2.	Zastępca przewodniczącego komisji	25 j.t.
6.3.	Sekretarz komisji	20 j.t.
6.4.	Członek komisji	22 j.t.
6.5.	Obsługa administracyjna egzaminu	7 j.t.
7.	Wynagrodzenie Komisji Kwalifikacyjnej dla Nurków za przeprowadzenie kontroli i oceny ośrodka szkoleniowego	
7.1.	Przewodniczący komisji	300 j.t.
7.2.	Członek komisji	250 j.t.

Jednostka taryfowa (j.t.)

Wartość złotową jednostki taryfowej stanowi równowartość 0,2 SDR - Specjalnych Praw Ciągnięcia (jednostki rozrachunkowej Międzynarodowego Funduszu Walutowego) liczona według średniego kursu walutowego z poprzedniego tygodnia, podanego w tabelach kursowych Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z art. 17 ust. 4 pkt 2 i art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 140, poz. 938, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063, z 2000 r. Nr 53, poz. 648, Nr 62, poz. 718 i Nr 119, poz. 1252, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 126, poz. 1070 i Nr 141, poz. 1178 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 594 i Nr 137, poz. 1303).

USTAWA z dnia 30 czerwca 2005 r. O FINANSACH PUBLICZNYCH (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.)

Art. 45.

1. Głównym księgowym jednostki sektora finansów publicznych, zwanym dalej "głównym księgowym", jest pracownik, któremu kierownik jednostki powierza obowiązki i odpowiedzialność w zakresie:
 - 1) prowadzenia rachunkowości jednostki;
 - 2) wykonywania dyspozycji środkami pieniężnymi;
 - 3) dokonywania wstępnej kontroli zgodności operacji gospodarczych i finansowych z planem finansowym;
 - 4) dokonywania wstępnej kontroli kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących operacji gospodarczych i finansowych.
2. Głównym księgowym może być osoba, która:
 - [1) ma obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, chyba że przepisy odrębne uzależniają zatrudnienie w jednostce sektora finansów publicznych od posiadania obywatelstwa polskiego;]*
 - <1) ma obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, chyba że przepisy odrębne uzależniają zatrudnienie w jednostce sektora finansów publicznych od posiadania obywatelstwa polskiego;>**
 - 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
 - 3) nie była prawomocnie skazana za przestępstwa: przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wiarygodności dokumentów lub za przestępstwo karne skarbowe;
 - 4) spełnia jeden z poniższych warunków:

- a) ukończyła ekonomiczne jednolite studia magisterskie, ekonomiczne wyższe studia zawodowe, uzupełniające ekonomiczne studia magisterskie lub ekonomiczne studia podyplomowe i posiada co najmniej 3-letnią praktykę w księgowości,
 - b) ukończyła średnią, policealną lub pomaturalną szkołę ekonomiczną i posiada co najmniej 6-letnią praktykę w księgowości,
 - c) jest wpisana do rejestru biegłych rewidentów na podstawie odrębnych przepisów,
 - d) posiada świadectwo kwalifikacyjne uprawniające do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych lub certyfikat księgowy, wydane na podstawie odrębnych przepisów.
3. Dowodem dokonania przez głównego księgowego wstępnej kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, jest jego podpis złożony na dokumentach dotyczących danej operacji. Złożenie podpisu przez głównego księgowego na dokumencie, obok podpisu pracownika właściwego rzeczowo, oznacza, że:
- 1) nie zgłasza zastrzeżeń do przedstawionej przez właściwych rzeczowo pracowników oceny prawidłowości tej operacji i jej zgodności z prawem;
 - 2) nie zgłasza zastrzeżeń do kompletności oraz formalno-rachunkowej rzetelności i prawidłowości dokumentów, dotyczących tej operacji;
 - 3) zobowiązania wynikające z operacji mieszczą się w planie finansowym jednostki.
4. Główny księgowy, w razie ujawnienia nieprawidłowości w zakresie określonym w ust. 3, zwraca dokument właściwemu rzeczowo pracownikowi, a w razie nieusunięcia nieprawidłowości odmawia jego podpisania.
5. O odmowie podpisania dokumentu i jej przyczynach główny księgowy zawiadamia pisemnie kierownika jednostki. Kierownik jednostki może wstrzymać realizację zakwestionowanej operacji albo wydać w formie pisemnej polecenie jej realizacji.
- 5a. Jeżeli kierownik jednostki wyda polecenie realizacji zakwestionowanej operacji niezwłocznie zawiadamia o tym w formie pisemnej dysponenta części budżetowej, a w przypadku jednostki podsektora samorządowego zarząd jednostki samorządu terytorialnego, uzasadniając realizację zakwestionowanej operacji. W przypadku gdy polecenie wyda wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa będący kierownikiem jednostki, zawiadamia organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego oraz właściwą regionalną izbę obrachunkową.
6. W celu realizacji swoich zadań główny księgowy ma prawo:
- 1) żądać od kierowników innych komórek organizacyjnych jednostki udzielania w formie ustnej lub pisemnej niezbędnych informacji i wyjaśnień, jak również udostępnienia do wglądu dokumentów i wyliczeń będących źródłem tych informacji i wyjaśnień;
 - 2) wnioskować do kierownika jednostki o określenie trybu, według którego mają być wykonywane przez inne komórki organizacyjne jednostki prace niezbędne do zapewnienia prawidłowości gospodarki finansowej oraz ewidencji księgowej, kalkulacji kosztów i sprawozdawczości finansowej.
7. Przepisy dotyczące głównego księgowego stosuje się odpowiednio do głównego księgowego budżetu państwa, głównego księgowego części budżetowej oraz skarbnika (głównego księgowego budżetu jednostki samorządu terytorialnego).

USTAWA z dnia 30 czerwca 2005 r. O KINEMATOGRAFII (Dz. U. Nr 132, poz. 1111, z 2006 r. Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331)

Art. 22.

[1. Z wnioskiem o dofinansowanie przedsięwzięcia z zakresu przygotowania projektów filmowych, produkcji filmów, dystrybucji filmów i rozpowszechniania filmów, promocji polskiej twórczości filmowej i upowszechniania kultury filmowej, zwanego dalej "dofinansowaniem przedsięwzięcia", może wystąpić każdy podmiot prowadzący działalność w zakresie kinematografii, zarówno polski, jak i z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz strukturę własności, z zastrzeżeniem ust. 2.]

<1. Z wnioskiem o dofinansowanie przedsięwzięcia z zakresu przygotowania projektów filmowych, produkcji filmów, dystrybucji filmów i rozpowszechniania filmów, promocji polskiej twórczości filmowej i upowszechniania kultury filmowej, zwanego dalej „dofinansowaniem przedsięwzięcia”, może wystąpić każdy podmiot prowadzący działalność w zakresie kinematografii, zarówno polski, jak i z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz strukturę własności, z zastrzeżeniem ust. 2.>

2. Instytut nie może udzielić dofinansowania przedsięwzięcia:

- 1) osobie fizycznej skazanej prawomocnym wyrokiem za przestępstwo składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, systemowi bankowemu, przestępstwo skarbowe albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej;
- 2) osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, w której osoba będąca członkiem jego organów zarządzających bądź wspólnikiem została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1;
- 3) podmiotowi, który:
 - a) posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych lub
 - b) pozostaje pod zarządem komisyjnym bądź znajduje się w toku likwidacji, postępowania upadłościowego, postępowania naprawczego, lub
 - c) w okresie 3 lat przed złożeniem wniosku o udzielenie dofinansowania przedsięwzięcia naruszył w sposób istotny umowę zawartą z Instytutem.

3. Dofinansowanie przedsięwzięcia udzielane jest w oparciu o następujące kryteria:

- 1) walory artystyczne, poznawcze i etyczne;
- 2) znaczenie dla kultury narodowej oraz umacnianie tradycji polskiej i języka ojczystego;
- 3) wzbogacenie europejskiej różnorodności kulturalnej;
- 4) przewidywane skutki planowanego przedsięwzięcia;
- 5) warunki ekonomiczno-finansowe realizacji.